

Karrenpad in Cyberspace?

Ik heb een heel goede vriend. Hij is pianostemmer en hij heet Peter. Peter is een uniek mens, hij maakt zich namelijk nooit druk. Hij komt rond van een bescheiden salaris en dat is voor hem genoeg. 'Alles heeft zijn tijd', dát is Peter zijn levensfilosofie. De persoon Peter is dan ook een en al rust. Je moet hem eens zien rijden op de snelweg. Zijn maximum snelheid is 90, want waarom zou je jakkeren? Ik ben wel een beetje jaloers op Peter. Want Peter heeft balans. Hij windt zich niet op over wat dan ook. Ik doe dat dus wel. Maar, ook ik heb wel een beetje recht van spreken. Want als je even nadenkt, dan is er genoeg om je druk over te maken. Bijvoorbeeld: de ongelijke verbindingen in ons land.

Tsja, de wijze waarop het Koninkrijk der Nederlanden haar noordelijke pareltje Friesland de afgelopen decennia heeft voorzien van verbindingen, dat had toch beter gekund. We leven in een hoogontwikkeld land, maar een belangrijke provinciehoofdstad als Leeuwarden is via de Afsluitdijk alleen nog te bereiken via een tweebaansweggetje. Slechts vijf kwartier rijden naar Amsterdam, dat wel, maar jongens, het hadden er al lang vier kunnen zijn! En dan de verbindingen over het spoor. Een verhaal apart natuurlijk. De Friezen kunnen vooralsnog alleen maar hopen op een mogelijke snelle treinverbinding tussen Amsterdam en Groningen. En de Leeuwarders, zij mogen slechts dromen van een troostrijk aftakkinkje. Dames en heren, we leven in 2004 en nóg zijn de economische kansen tussen regio's in een piepklein splinterlandje als Nederland volstrekt ongelijk en oneerlijk verdeeld.

Je zou denken dat de komst van het internet aan al die ongelijkheid een einde zou maken. Ik vrees echter dat dit niet het geval is. Want wat zien we gebeuren? Ook nu weer worden alle snelle glasvezelverbindingen éérst aangelegd in de Randstad. Eerlijk is eerlijk, ook in Leeuwarden werkt men momenteel aan een uitstekende

infrastructuur en in andere delen van Friesland komt het denken over de realisatie hiervan ook wel op gang. Maar toch, terwijl in het Westen, mede door de overheid, miljoenen euro's worden uitgegeven aan glasvezelinfrastructuren, denken wij in Friesland doorgaans toch wel erg lang na voordat we tot actie over gaan. Dames en heren, allemaal de koppen bij elkaar en dan moet het ook hier lukken. Samenwerken is het motto. Om te voorkomen dat de digitale bezoekers aan Friesland over enkele jaren zullen zeggen: 'Pfoeh!, ben even wezen surfen naar Friesland, maar dat was een rit over een karrenpad in cyberspace. Volgende keer maar eens in een andere regio rondkijken'.

Kijk, als ik dit soort dingen aan Peter vertel dan zegt hij dat ik me niet zo druk moet maken. Maar dan haal ik mijn favoriete filosoof Sartre aan die ooit zei: "Niet in de afzondering zullen we onszelf ontdekken, maar onderweg, in de stad, in de menigte, als ding onder de dingen, als mens onder de mensen."

En of je het nu over de stad hebt, of over het Friese platteland: afzondering is niet goed. Sterker; goede digitale verbindingen zijn een halszaak voor een floreerend bedrijfsklimaat. En: voor de ontwikkelingskansen van jonge Friezen. Dus,

bestuurders, kabels, ICT-ondernemers, let op uw zaak. We willen toch niet wéér beleven dat Fryslân als laatste in de rij mag aansluiten? ♦

Door Fokke Martini,
directeur ICT Center Friesland

